

és nagyobb szerű ténykedésüket lehetetlenné téve Ősrégi szemrehányás: Előbb gondoskodjanak az emberekről. Több még itt a javítani való, mintsem az állatokra gondolni lehetne.

Aki ez ellenvetést teszi — még nem jutott a megismerésre, hogy csupán megerőltetés a munkában és anyagi szükség egész mást jelentenek, mint kínzó bánásmód, irgalmatlanság és kegyetlenkedés. Hozzá lehetne tenni, hogy akik az állatokért azért nem tesznek semmit, mert az emberekért még sok a tenni való, azok utóbbiakért sem tesznek semmit; de azzal még nincsen kimerítve, amit az ellen általában fel lehetne hozni. Azt mondjuk, hogy: »embervédelem és állatvédelem egymást ki nem zárják«. Meg kell tenni az egyiket anélkül, hogy a másikkal felhagynánk. Az állatok védelmét különösen kifogásoló ama mondás, hogy: »annyi ember van, aki szükségét szenved«, mindaddig jogosulatlan, míg azok, akik így szólnak, oly tárgyakra költségeskednek, melyek kevesebb tekintetet érdemelnek. Egyiknek sem jut eszébe valamely élvezetet megtagadni magától: sörről, szivarról lemondani, hogy ily megtakarítással az emberi nyomor enyhítéséhez hozzájáruljon.

Mínthogy tehát a szó és cselekvés ilyen ellentétben állnak az embereknel, ama kifogás, mikép »azért nem lehet az állatokért valamit tenni, mert az emberekről gondoskodni fontosabb«, nem is vitaképes. Valamennyi lényt kell hogy a szeretet felkarolja és szeretnők tudni, hogy az emberek iránti szeretet és az állatok iránti durvaság miképen egyeztethetők össze a humanitás fogalmával?

Ego.

Gyakorlati rész.

A madarak tavaszi felhívása Magyarország lakóihoz.

Magyarország összes madárserege ez évi pünkösdkor tartott első gyűlésén a következő felhívást bocsátotta ki:

»Visszatérve messze idegen földről kedves régi hazánkba s visszaköltözve erdei, mezei, városi vagy falusi lakunkba, újra hékes és boldog családi életre készülünk. Minket és leendő fiainkat az emberek hathatós védelmébe ajánljuk s bizton reméljük, hogy öregje-fiatalja, apraja-nagyja életünknek kegyelmez, sérelmet nem követ el rajtunk s a szabadság drága kincsétől nem foszt meg minket. Különösen esedezünk, hogy az annyi fáradsággal rakott fészkeinket megkíméljék, tojásainkat el ne vegyék, fiókjainkat ápolásunk alól ki ne vonják s velünk mindig baráti szívvel bánjanak.

Hálás viszonzásul vig ugrádozásunkkal, repkedéssel, füttyszóval, énekekkel és csevegéssel mulatságot szerzünk kedves barátainknak s a fákon és cserjéken, bokrokon és növényeken, mezőkön s a rajtuk legelésző házi állatokon garázdálkodó élősdik rovarkok pusztítása által hozzájárulunk erdő, mező, kert és liget viruló állapotához s Isten szép világa s pompás alkotásai fölött érzett gyönyör növeléséhez.« — Kelt Erdőligeten, május havában.

A gyűlés nevében a megbízottak:

Pacsirta, Fülemlile és Seragély.